



KHAN ACADEMY PLUS

TWORZYMY WARSZAWSKIE ZASOBY EDUKACYJNE W SIECI

Projekt finansuje m.st. Warszawa

Dlaczego projekt jest potrzebny?

Zajęcia warsztatowe połączone ze szkoleniem: „Khan Academy Plus – tworzymy warszawskie zasoby edukacyjne w sieci” organizowane przez Stowarzyszenie „Rodzice w Edukacji” we współpracy ze szkołami warszawskimi wychodzą naprzeciw poszukiwaniom innowacyjnych rozwiązań metodycznych i edukacyjnych oraz włączania uczniów i nauczycieli działających razem w aktywne tworzenie otwartych zasobów edukacyjnych dostępnych dla wszystkich polskich uczniów w sieci.

Warsztaty są odpowiedzią na zmieniające się potrzeby związane z edukacją wśród uczniów szkół gimnazjalnych i licealnych oraz na różnorodne style uczenia się, co często utrudnia wielu uczniom dopasowanie się do wymogów szkoły i jej preferowanego stylu uczenia się.

- Wiele dzieci spędza czas wolny przy komputerze, nie mając ani świadomości, ani umiejętności korzystania z zasobów edukacyjnych dostępnych w sieci. Upowszechnianie tej wiedzy i angażowanie uczniów w jej tworzenie znacznie uatrakcyjni proces uczenia się.
- Testy egzaminacyjne i wysokie wymagania stawiane uczniom przez rodziców i nauczycieli sprawiają, że gimnazjaliści i licealiści coraz częściej korzystają z korepetycji. Mając możliwość korzystania z otwartych zasobów edukacyjnych przygotowanych przez nauczycieli i uczniów współpracujących w zespołach tematycznych mogliby uczyć się w domu i ograniczyć, bądź zupełnie wyeliminować korepetycje.
- Wspólna praca nad tworzeniem zasobów edukacyjnych pobudzałaby zaangażowanie emocjonalne i naukowe uczniów, co zawsze sprzyja uczeniu się, a współpraca z nauczycielami dałaby możliwość korygowania na bieżąco błędów i wyjaśniania wątpliwości oraz wymianę informacji i dzielenie się wiedzą między starszymi i młodszymi uczniami



Patron merytoryczny projektu:

Centrum Fizyki Teoretycznej Polskiej Akademii Nauk

w szkole. Kształcenie wspólnotowe daje lepsze efekty i wzmacnia zaangażowanie uczniów i nauczycieli.

- Według badań Pisa uczniowie m.st. Warszawy są liderami w kompetencjach logiczno-matematycznych. Jest bardzo pożądane, aby właśnie te środowiska podjęły się tworzenia zasobów edukacyjnych z zakresu, który jest ich mocną stroną i udostępniali je wszystkim uczniom w Polsce.
- Ciągłe zbyt wielu uczniów postrzega matematykę, fizykę jako przedmioty trudne i nieatrakcyjne. Nauczyciele poszukują propozycji zachęcających uczniów do rozwijania kompetencji logiczno-matematycznych. Zaproszenie zainteresowanych do wspólnego tworzenia zasobów opracowanych językiem uczniów i dla uczniów mogłoby zniwelować ich niechęć do przedmiotów ścisłych, a nawet zainspirować ich do zainteresowania się tymi przedmiotami.
- Niektóre dzieci w wieku szkolnym mają problem z koncentracją uwagi. Utrudnia im to przyswajanie wiedzy w klasie, gdyż praca w dużych zespołach klasowych ich rozprasza. Możliwość korzystania z otwartych zasobów przygotowanych przez koleżanki i kolegów, a dostępnych w sieci znacznie podniosłoby ich efektywność uczenia się.
- Wielu uczniów nie nadąża za tokiem myślenia nauczyciela wyjaśniającego lekcję. Wprowadzenie systemu, tzw. „odwróconej szkoły”, czyli przygotowanie przez uczniów materiału lekcyjnego w domu, korzystając z otwartych zasobów edukacyjnych, a na lekcji poświęcenie czasu na zadawanie pytań, dyskusję bądź dodatkowe wyjaśnienia ułatwiłoby uczniom opanowanie materiału i uczenie się w swoim tempie.
- Wielką słabością polskiej szkoły jest brak współpracy zespołowej. Wspólne konstruowanie wiedzy daje taką możliwość, a korzystanie z niej w sieci pozwala budować grupy społecznościowe młodzieży uczącej się, dzielącej się wiedzą i wspierającej wzajemnie w procesie uczenia się w oparciu o nowe technologie, tak atrakcyjne narzędzie dla współczesnej młodzieży.
- Technologie informatyczne umożliwią radykalną zmianę sposobu uczenia w porównaniu z tradycyjnym, „pruskim”, „przemysłowym” modelem oświaty, w którym:
 - oczekujemy, że wszystkie dzieci nauczą się tego samego

- oczekujemy, że nauczą się w tym samym tempie
- nauka następuje w grupie wyrównanej pod względem wieku
- materiał podzielony jest na drobne fragmenty, pozornie nie mające ze sobą powiązania, a podział czasu na 45 minutowe lekcje nie pozwala na rozwinięcie zainteresowań
- uczniowie słabsi tracą często kontakt z materiałem i nie mają szansy go nadrobić, ponieważ program wymaga przejścia do następnego zagadnienia niezależnie od tego, w jakim stopniu został opanowany aktualny materiał
- nauka polega na biernym wysłuchaniu wykładu nauczyciela, a rozwiązanie problemów przeniesione jest do domu (prace domowe); w rezultacie uczniowie nie mają kontaktu z nauczycielem w momencie, kiedy ten kontakt jest im najbardziej potrzebny.

Należy podkreślić, że te absurdalne założenia i metody nie wynikają ze złej woli, a po prostu z ram organizacyjnych, w których funkcjonuje tradycyjna, „przemysłowa” szkoła.